

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D.
ve věci

žalobce: **V. T.**, narozený „X“,
bytem „X“

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 10. 2018, č. j. „X“, o invalidním důchodu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 2. 10. 2018, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 19.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

7. 2018, č. j. „X“. Uvedeným rozhodnutím ze dne 19. 7. 2018 žalovaná odňala žalobci od 10. 8. 2018 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 2. 7. 2018 již není žalobce invalidní, když podle uvedeného posudku poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30 %.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že v řízení nebyla spolehlivě zjištěna pravá příčina jeho dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu, když žalovaná dospěla k závěru, že rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je operovaná krční páteř a toto onemocnění žalobci umožňuje pracovní výkon v plném pracovním úvazku. Podle názoru žalobce se jedná o domněnku či pravděpodobnost a osobní posouzení jeho zdravotního stavu bylo bez jakýchkoli objektivních opěrných důkazů. Při předešlých posudkových kontrolách měl žalobce pracovní neschopnost snižovou vždy o 40% a nyní najednou jen o 30 %, což se mu zdá neopodstatněné. Žalobce namítal, že nebyl k posudkovému jednání přizván a posudkové jednání se konalo v jeho nepřítomnosti. Žalobce namítal, že jeho lékařské nálezy byly stejné jako v předchozích řízeních a dokonce i horší z neurochirurgie. Žalobce dále uvedl, že začátkem každého roku jezdí na cílený obstrík do krční páteře a následně si na vlastní náklady platí rehabilitaci a lázeňskou péči, aby zmenšil bolesti v oblasti krční páteře. S ohledem na uvedené nedostatky žalobce považuje posudek za neúplný a nepřesvědčivý, přičemž tyto nedostatky mohly mít za následek nesprávné stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce a v jeho důsledku i nesprávné posouzení zákonných podmínek invalidity.

Vyjádření k žalobě

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě nejprve shrnula dosavadní průběh řízení. Dále uvedla, že v otázce posuzování nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je žalovaná ve správním řízení vázána posudkem lékaře, neboť se jedná o odbornou otázku, vyžadující znalosti v oboru medicíny a posudkového lékařství. V projednávaném případě byl lékařem žalované vypracován posudek, který podle názoru žalované splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a navíc se vypořádává se všemi skutečnostmi, přičemž lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. S ohledem na námitky žalobce pak žalovaná navrhl provedení důkazu posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „posudková komise“)

Replika

4. V dalším podání ze dne 26. 3. 2019 žalobce vyjádřil svůj nesouhlas s vyjádřením žalované, trval na tom, že nebyla spolehlivě zjištěna pravá příčina jeho dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu, když diagnostická průkaznost posouzení míry jeho schopnosti vykonávat práci vycházela jen z domněnky či pravděpodobnosti a osobního posouzení posuzovatele bez jakýchkoli opěrných důkazů.
5. Dále se vyjádřil k průběhu posudkového posouzení jeho invalidity, zejména pak uvedl, že mu byl invalidní důchod odebrán v Ústí nad Labem, MUDr. V. v posudku uváděla neúplné nálezy a navíc nebyl pozván k posouzení jeho zdravotního stavu. K posudku

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

MUDr. H. žalobce uvedl, že byl k jednání pozván a tato lékařka mu sdělila, že MUDr. V. provádí posudky v pořádku a na žalobce to působilo tak, že nechtěla měnit posudek doktorky z vedlejší kanceláře, přičemž MUDr. H. opět nerozepsala nález z neurologie, ve kterém je uvedeno, že přetrvává dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který znemožňuje plné pracovní vytížení. Co se týče posouzení posudkovou komisí, žalobce uvedl, že měl pocit, že MUDr. H. ani lékařské zprávy nečetla, neboť se divila, že má francouzskou berli a následně mu měla tato lékařka sdělit, že jí nezajímají lékařské zprávy, ale to, zda žalobce pracuje. Žalobce měl dojem, že to, že pracuje, mu přitížilo, a proto mu byl invalidní důchod odebrán a pokud tento důchod chce, tak podle vyjádření MUDr. V. musí méně pracovat a více být v pracovní neschopnosti.

První ústní jednání před soudem

6. Žalobce při ústním jednání soudu, které se konalo dne 21. 10. 2019, kdy soud zrekapituloval správní spis, odkázal na argumentaci obsaženou v žalobě, přičemž zdůraznil, že jeho zdravotní stav je nadále špatný a měl by být nadále uznán invalidní pro invaliditu v I. stupni. K posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 28. 2. 2019, který soud nechal vypracovat pro účely předmětného soudního řízení a jímž soud provedl při jednání dokazování, žalobce namítl, že se závěrem posudku nesouhlasí, neboť jej neshledává úplným a objektivním. Posudková komise ho vyšetřovala jen zběžně a povšechně a nezmínila úplné a pro věc relevantní závěry jednotlivých odborných lékařů. Z tohoto důvodu žalobce navrhl, aby jeho zdravotní stav byl pro zajištění náležité objektivizace opětovně posouzen jinou posudkovou komisí, pokud možno v Praze, neboť ústeckým posudkovým lékařům na základě průběhu dosavadního řízení nedůvěřuje.
7. Pověřená pracovnice žalované v reakci na provedené dokazování uvedla, že dotyčný posudek shledala úplným a objektivním, nicméně akceptovala výhrady žalobce vůči tomuto posudku. Vůči případnému opětovnému posouzení jinou posudkovou komisí neměla výhrad.

Druhé ústní jednání před soudem

8. Soud při druhém ústním jednání, které se konalo dne 29. 6. 2020, nejprve zrekapituloval dosavadní průběh jednání a nato přikročil k dokazování, a to čtením posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze ze dne 8. 4. 2020, který soud nechal vypracovat na základě návrhu žalobce pro zajištění náležité úplnosti a objektivit soudního rozhodnutí. Žalovaná shledala předmětný posudek úplným a objektivním. Žalobce se k posudku vyjádřil tak, že s jeho závěry nesouhlasí, neboť lékaři opět rozhodovali od stolu a jeho zdravotní stav posuzovala lékařka z Ústí nad Labem a ani tento posudek žalobce neshledal správným a objektivním.
9. Účastníci na dotaz soudu shodně uvedli, že se k věci nehodlají dále vyjadřovat a nemají návrhy na provedení dalšího dokazování.
10. Žalobce ve svém závěrečném vystoupení navrhl, aby soud vyhověl žalobě v plném rozsahu a tedy zrušil rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a opět byl žalobci přiznán invalidní důchod, který mu byl oduznán, alespoň na dva roky a zároveň uvedl, že náhradu nákladů řízení nepožaduje a výslovně se jí vzdává.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Pověřená pracovnice žalované ve svém závěrečném vystoupení sdělila, že rozhodnutí ve věci ponechává na úvaze soudu, přičemž náhradu nákladů řízení nepožadovala, neboť žalované ze zákona nepřísluší.

Posouzení věci soudem

12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
13. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedených ústních jednáních, při kterých se provádělo dokazování zdravotními posudky Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem a v Praze ze dne 28. 2. 2019 a 8. 4. 2020, které nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. D. H. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 24. 9. 2018 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. (postižení svalové a kosterní soustavy), odd. E (Dorzopatie a Spondylopatie), položka 1c (se středně těžkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které se stanovuje míra pracovní schopnosti 30-40%, přičemž u žalobce byla stanovena ve výši 30%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 4 této vyhlášky nemění.
15. MUDr. H. tak dospěla ke shodnému závěru jako posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Most, MUDr. E. V. dne 2. 7. 2018, která rovněž tak dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. (postižení svalové a kosterní soustavy), odd. E (Dorzopatie a Spondylopatie), položka 1c (se středně těžkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra pracovní schopnosti 30-40%, přičemž u žalobce byla stanovena ve výši 30%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 této vyhlášky nemění.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

16. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
17. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
18. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
19. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
20. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
21. Jedním z předpokladů pro vznik a trvání nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce nadále splňoval ke dni 2. 10. 2018, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity alespoň I. stupně, tj. zda trval pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
22. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 24. 9. 2018, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

23. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované Posudkovou komisí MPSV ČR v Ústí nad Labem soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 28. 2. 2019. Žalobce jednání komise byl přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Most pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 2. 10. 2018 byl 30 %, což neodpovídá ani invaliditě I. stupně.
24. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položka 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a to omezená hybnost krční páteře, opakované blokády Th páteře s funkčně méně významným neurologickým nálezem, bez závažného snížení celkové výkonnosti s omezením některých aktivit. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 30%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb. nemění.
25. Závěrem komise uvedla, že žalobce byl nadále schopen vykonávat práce ve svém výučním oboru spojový mechanik – správce sítě jako dosud a to i v plném pracovním úvazku jako doposud.
26. Žalobce k posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 28. 2. 2019 namítl, že je neúplný a neobjektivní, neboť posudková komise jej vyšetřovala jen zběžně a povšechně, přičemž v posudku komise nezmínila úplné a pro věc relevantní závěry jednotlivých odborných lékařů, které byly obsaženy v odborných lékařských zprávách a nálezech. Žalobce zároveň navrhl náležité přezkoumání svého zdravotního stavu jinou posudkovou komisí, neboť ústeckým posudkovým lékařům na základě průběhu dosavadního řízení nedůvěřuje.
27. Soud si proto vyžádal v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze. Tato posudková komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.
28. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 8. 4. 2020. Žalobce nebyl jednání posudkové komise osobně přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla posudková komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem pak Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 2. 7. 2018 byl 30 %, což neodpovídá ani invaliditě I. stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

29. Posudková komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. (postižení svalové a kosterní soustavy), odd. E (Dorzopatie a Spondylopatie), položka 1c (se středně těžkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které se stanovuje míra pracovní schopnosti 30-40%, přičemž u žalobce byla stanovena ve výši 30%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 4 této vyhlášky nemění. Závěrem komise uvedla, že při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce přihlédla i k postižení levého kyčelního kloubu. Naopak vysoký krevní tlak byl na léčbě stabilizován a bez prokázaných orgánových morfologických či funkčních změn a byl tak posudkově nevýznamný, stejně tak byla posudkově nevýznamná zvýšená hladina krevních tuků a kyseliny močové, jakož i stav po zlomenině levé pažní kosti zhojené v dobrém postavení s vážnoucím natažením lokte, který vedl k minimálnímu poklesu pracovní schopnosti a posudkově nevýznamný byl i stav po odstranění stařecké bradavice v levém podpaží v roce 2002.
30. Po souhrnném zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudních jednáních, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem i v Praze jednala v řádném složení, že posudky obou posudkových komisí, které soud hodnotí jako stěžejní důkazy v tomto přezkumném soudním řízení, byly vypracovány po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a spisové dokumentace Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem a obě komise dospěly ke shodnému závěru, že míra pracovní schopnosti žalobce klesla ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 2. 10. 2018 o 30 %, což neodpovídá ani invaliditě I. stupně.
31. Soud se ztotožnil s posudkovými závěry Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem a v Praze obsaženými v posudku jednak ze dne 28. 2. 2019 a dále ze dne 8. 4. 2020, neboť tyto závěry soud vyhodnotil jako komplexní a zevrubně zdůvodněné.
32. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem i v Praze přitom dospěli ke stejné kvalifikaci postižení žalobce jako posudková lékařka žalované v námitkovém řízení. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že žalobce dosahuje 30 %, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobce nesplnil podmínku invalidity ani I. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 35% míru poklesu pracovní schopnosti.
33. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

34. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšná a žalované náhrada nákladů řízení nepřisluší.
36. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měl žalobce vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 2. 10. 2018. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, popř. vznik nových zdravotních obtíží po tomto datu nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro správní soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobce tak má možnost případně poukazovat na své zhoršující se zdravotní obtíže popř. nově vzniklé zdravotní obtíže, které nastaly po datu vydání rozhodnutí žalované v případném novém řízení o přiznání invalidního důchodu, které může žalobce iniciovat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem dne 29. června 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)